

Sant Esteve Sesrovires

www.sesrovires.org

Octubre 2008

ciu

Jaume Campabadal

Montserrat Domènech

ENCARANT EL 2009 AMB RIGOR

Benvolguts veïns i veïnes:

Què podem fer els grups polítics davant aquest període de dificultat? Utilitzar les eines que estan al nostre abast per afavorir els nostres conciutadans. Parlem de Les ordenances fiscals i els pressupostos per al 2009. De les primeres podem dir que per primer cop ens hem reunit amb els altres grups per parlar-ne. Amb acords o sense, aquest és un bon punt de partida. Quins impostos pagarem tots plegats? En un principi, l'IBI i el de circulació no pujaran ni un euro. Aquest impostos són els mes habituals. La resta ho faran segons l'IPC, sobre un 5%. Quant als pressupostos, encara son una incògnita.

LES MESURES QUE CIU PROPOSA

Mesures fiscals:

1. Reducció de la pressió fiscal mitjana al ciutadà. Amb el que us hem explicat de no pujar ni un euro els principals impostos municipals, podem quedar alguns punts per sota de la mitjana de l'augment salarial pel 2009 i no de l'IPC.

2. Bonificacions per als col·lectius més afectats per la recessió econòmica (pensions més baixes, famílies monoparentals, PIMES...). Fomentant la creació de llocs de treballs en les PIMES mitjançant més bonificacions.

3. Facilitar el fraccionament de tots els tributs locals a tothom.

Mesures pressupostàries:

4. Congelació (incrementar en 0 euros) de les despeses relatives als càrrecs electes, grups municipals i personal eventual de confiança (sous dietes, etc.).

5. Reduir les despeses de les partides de publicitat i propaganda, festes ordinàries anuals, "pica-piques", etc., que permetin alliberar recursos ordinaris per aplicar-los a mesures socials i de suport a l'ocupació.

Mesures socials:

6. Garantir la dotació suficient de treballadors socials i diplomats per poder aplicar les prestacions garantides en la cartera de serveis socials 2008-2009.

7. Iniciar alguna promoció de habitatges de protecció social. Pràcticament des de fa 10 anys que es treballa en els de Ca n' Amat. És a dir, 7 per any.

Mesures de suport al teixit econòmic i de l'ocupació:

8. Agilitzar l'execució de les inversions previstes. Totes les previstes en els pressupostos d'anys enrere: vials, barris, plaça del Dr. Tarrés, esports, cementiri, Centre de Assistència (CAP). I també que no siguin les gran sacrificades dels pressupostos per l'any 2009.

9. Potenciar els serveis d'ocupació en col·laboració amb altres administracions. Els pressupostos esdevenen útils per combatre l'atur, i especialment a Sant Esteve, ja que ens afecta molt la crisi del sector de l'automòbil per llocs directes e indirectes.

Jaume Campabadal / Montserrat Domènech
Grup Municipal de CIU

www.sesrovires.org

“SRA. AZUL”. PLENO EXTRAORDINARIO POR LA DEMOCRATIZACIÓN DE SANT ESTEVE SESROVIRES

El pasado día 23 de septiembre, asistí a la celebración del pleno extraordinario, por la democratización de la vida política en Sant Esteve de Sesrovires.

Fue una experiencia interesante, dado que la afluencia de vecinos, interesados en el debate, fue generosa.

El pleno se desarrolló por los derroteros previstos, siendo el gobierno municipal el que procuró en todo punto, desvincular la convocatoria del pleno, de una necesidad real, de que en Sant Esteve, la vida política y las relaciones institucionales, sean las deseables en toda sociedad democrática.

A mí, novato en estas lides, me sorprendió un aspecto, que bajo mi punto de vista es especialmente grave.

La intervención de la representante del partido del gobierno, a parte de orientar su discurso en un tono agresivo, desafiante y mal educado, se permitió un lujo, difícilmente explicable, si no fuera por la mediocridad que demuestra esta acción.

Se permitió el lujo de llamar “perros” a los representantes de la oposición, con aquella desfachatez, que tienen los temerarios conocedores de que su impunidad es patente.

Lamentable episodio, que no hace más que engrandecer la leyenda de grosera y mal educada de la portavoz.

Todo y así, no me gustaría dejarme nada en el tintero y es aquí, cuando debo girarme al otro lado de la sala de plenos. Donde la oposición, en una simple representación de “Don Tancredo”, permitió el insulto y el ser ninguneados, sin que nadie, NADIE, presentará la más mínima objeción a la grosería.

Es una lastima, pero es así.

Quizás por ello, durante todo el pleno me rondaba en la cabeza una vieja canción. Canción que he recuperado del baúl de los recuerdos y que aquí transcribo.

Si alguien desea ponerle música, se puede acceder a una página web, donde escucharla en su extensión.

Seguro que Adolfo, Canovas y Guzmán, no pensaban en la portavoz, pero...a veces, las casualidades son sorprendentes.

Señora Azul

**Señora azul, que sin contemplación,
Desde la cima de tu dignidad
Vas a imponer tu terca voluntad
Y con tu opinión medir nuestro criterio.**

**Señora azul, que ciega la razón,
Dejas sentir tu olímpico desdén,
Es sugestión tu alarde de saber,
Tu realidad es sólo confusión.**

**Tú no puedes apreciar con propiedad
El color de la cuestión,
Porque desde la barrera sueles ver
Toros que no son y que parecen ser.**

**Señora azul, de vicio criticón,
Sin dar la talla de profesional.
Señora azul, ¡qué lastima nos das!
La mediocridad está en tu corazón.**

**Tú no puedes apreciar con propiedad
El color de la cuestión,
Porque desde la barrera sueles ver
Toros que no son y que parecen ser**

**Señora azul, que sin contemplación,
Desde la cima de tu dignidad
Vas a imponer tu terca voluntad
Y con tu opinión medir nuestro criterio.**

**Señora azul, sabemos tu intención,
La frustración que te hace obrar así.
Señora azul, ¡qué lastima nos das!
La mediocridad está en tu corazón.**

Adolfo, Canovas y Guzmán

<http://una-cancion-al-dia.blogspot.com/2007/06/seora-azul.html>

Ferran Gallego i Mir
CiUtadà de Sant Esteve,
sense càrrec ni sou municipal.

CARTA DE PRESENTACIÓ DEL NOU REGIDOR DE CIU

Jordi Salvador

Porto una bona estona assegut davant l'ordinador. Haig d'escriure un article pel *Parlem-ne* i no sé per on començar.

Resulta que, com potser ja saben, segons els resultats de les darreres eleccions municipals i per la meva posició a la llista de CiU,

no vaig formar part del grup inicial de regidors electes del nostre poble. Però ara, a causa de la dimissió de la Montse Domènech, em toca substituir-la.

I vet aquí que em voldria presentar, és a dir, que sàpiguen una mica més d'aquell que els representarà, a partir d'ara, als diferents òrgans del nostre municipi.

Potser podria començar pel principi. Explicar qui sóc, d'on sóc, com vaig arribar a Sant Esteve... Doncs apa, som-hi.

Com podran veure al peu de l'escrit, em dic Jordi Salvador. Tinc més anys dels que sembla i dels que jo voldria. Estic casat amb la Clara i sóc pare d'en Pol. Em vaig llicenciar en geografia a la Universitat Autònoma i he treballat molts anys al sector financer, tot i que també he tingut càrrecs de responsabilitat a l'empresa privada. Però potser cal dir també que he treballat d'administratiu, de peó i que no m'han caigut els anells amb feines "menys qualificades".

Renoi, potser està resultant molt avorrida aquesta presentació... No ho sé, no ho sé...

Bé, el cas és que, tot i ser nascut a Barcelona i haver-hi viscut molt temps, la meva dona i jo vam aterrar a Sant Esteve ja fa gairebé dotze anys. No crec que la meva integració a la vida social del poble hagi estat..."pobra". De fet, vaig ser homenatjat com a "Sesrovirenc de l'any" al 2002, per pujar la bandera de Sant Esteve al cim de l'Aconcagua, la muntanya més alta del continent americà. Vaig guanyar un accèssit al Primer Concurs de Narrativa Curta de Sant Esteve. Soci del GIREs, practico bicicleta de muntanya amb el Club Ciclista, i he jugat a volei amb l'equip de veterans. No voldria semblar agosarat i, sobretot, que ningú se'm molesti, però potser és més que molts dels sesrovirencs "de tota la vida".

I, sense saber massa bé com, de cop i volta em trobo ficat enmig de la vida política del poble. Voleu que us

digui un secret...? Doncs que no m'agrada gens la política. Encara més: sóc molt crític amb els polítics.

Aleshores, em preguntaran, què hi fas aquí...? Doncs mirin, resulta que m'hi sento tan bé, al "meu poble", m'hi trobo tan a gust, que crec que tinc moltes idees per aportar-hi. També els diré que hi ha coses que no m'agrada gens com s'estan fent. I una cosa que encara em sembla més important: resulta que m'he adonat que no sóc l'únic que penso així. Resulta que hi ha molta gent que creu que les coses es podrien fer millor i, vet aquí, que algunes d'aquestes persones, perquè estic segur que n'hi ha moltes més de les que sembla, van decidir que volien que en Jaume Campabadal i, ara, jo mateix, els representéssim.

Doncs som-hi, que no sigui dit. Que per intentar-ho que no quedi. Almenys que ningú pugui dir que, per part nostra, no s'ha fet tot el possible. Tot el possible per tenir un poble on els serveis siguin els adequats i necessaris.

Un poble on els qui hi vivim, tinguem l'edat que tinguem, hi trobem tot el que necessitem.

Un poble on es pugui passejar, on els més petits puguin anar amb bicicleta, on es pugui aparcar, on es pugui practicar esport i que no calgui anar a buscar els serveis imprescindibles a Martorell. Un poble on tothom es respecti, on els avis que vulguin viure en una residència no hagin d'anar a buscar el diari amb autobús, on la gent jove no hagi de comprar el pis a un quilòmetre del centre urbà.

El possible per tenir un poble en què TOTS en hi sentim bé.

O és que això només pot passar als contes...?

I és per a tots vostès, els qui ens van votar i els qui, encara que no ho van fer es veuen identificats amb les nostres paraules, que em sento orgullós i alhora encoratjat de ser, juntament amb en Jaume, defensor d'aquestes idees.

I, si necessiten fer-me arribar qualsevol idea, comentari, queixa o el que estimin oportú, sàpiguen que estic a la seva disposició.

Bé, no sé si tot plegat ha quedat gaire bé, però espero que ara em coneguin una mica més. Ja procuraré que el proper escrit em quedi més rodó. Però, vaja, per ser el primer, tampoc està tan malament...

Jordi Salvador i Mompart

CONSULTA AL SEÑOR ALCALDE

Me gustaría que me informara de cómo y cuando se va a invertir el dinero que hay procedente de la venta de los terrenos del cuatro ,pues he oído comentarios según los cuales parece que no se tiene muy claro donde invertir este dinero. En mi humilde opinión creo que puedo aportar algunas sugerencias :

Por ejemplo proceder a la iluminación del tramo de camino que comunica Can Amat directamente con la estación y que es muy transitado por muchos vecinos de este barrio. Otra sugerencia mejorar la red de suministro de agua en el barrio ,pues constantemente padecemos reventones y escapes de agua con todo tipo de inconvenientes y molestias que esto provoca. Otra utilización de este dinero podría ir destinada a poder enterrar las líneas de alta tensión que cruzan nuestras calles y casas ,sobre todo para deshacernos del respeto que produce oír los chisporroteos de estas líneas. Añadiría la urgente remodelación y ampliación del casal. Sr. alcalde me gustaría que cuando pasee por nuestro barrio sea consciente de las deficiencias que adolecen nuestras calles ,jardines y que muy a pesar nuestro nos obligan aunque sea inconscientemente a realizar comparaciones con otros barrios ,ya que como ciudadanos de Sant Esteve también pagamos impuestos y no nos vemos atendidos de igual manera .

Podría extenderme mucho mas pero no quiero hacerme reiterativa en las demandas que además estoy plenamente convencida que son justas.

Una vecina esperanzada de Can Amat.

Ana Jiménez

BONES INTENCIONS

Tots tenim bones intencions, però els fets són els que marquen les diferències. **Per què s'ha deixat requalificar tants terrenys per poder edificar?** En poc anys creixerà el nombre d'habitants exageradament; si ara tenim una manca de serveis i s'han de fer i ampliar per a la població que hi ha en aquests moments, i amb la situació de crisi, ja veurem com es faran. No hi ha diners! Quan es vagin edificant i habitant com estarem? Quins interessos hi ha? Econòmics, especulatiu... però a quin preu?

Per què no s'ha fet un creixement paral·lel nombre d'habitants / serveis i infraestructures? Tots hi sortiríem guanyant.

EL FUTUR ES PREPARA EN EL PRESENT. Em pregunto quin poble volem, ANEM BÉ?

Respecte a la joventut, fa temps que no hi ha lloc adequat per a ells; el Fòrum havia de ser principalment l'objectiu, i ara que està en marxa potser no és el lloc idíl·lic. L'equip de govern del PSC ens treu un altre argument: diuen que potser millor un centre d'esbarjo i oci amb una bolera, però **a la bolera hi ha interessos molt particulars per part de l'equip de govern del PSC.** És cert que els diners sortiran de tots nosaltres? Esperem que després de tantes obres milionàries el nou projecte s'ajusti a les necessitats.

Per últim, la residència de la gent gran, "la gran aposta electoralista", que a l'hora de la veritat no sabem si servirà perquè hi vagi una part dels avis del poble ("això no ho van dir", **però oblidem-nos-en, pocs seran els que podran gaudir** d'aquest altre projecte milionari per al nostre equip de govern del PSC, que realment no s'ajustarà a les nostres necessitats.

Em torno a preguntar, ANEM BÉ?

Glòria Beckers

El recibidor de mi pueblo.

Bien es sabido que una buena imagen es siempre causa de una muy buena impresión y más si el que nos desconoce no accede al intrínquilis de inspeccionar más allá de su propia nariz. Nosotros genero humano solemos engalanar nuestras primeras impresiones aún a sabiendas de que luego no sean merecedoras de alardes, pero si, acreedoras de una curiosidad por parte del visitante. En un pueblo disgregado por diferentes recibidores de visitantes y en el que la dejadez elogia la falta de actuaciones municipales en ellos hacen que la desidia de las personas, empeoren los medios, ya que el interés colectivo pasa a ser nulo por el resto de nuestras dependencias.

Un vecino de Ca n'Amat